

מאורות אל העבר

כ תמוז תרסד | 03/07/1904

מאת Carl Pietzner - Image, Date נחלת הכלל, ויקיפדיה

מפת עולם

החזרה

הקהילה היהודית המתבוללת של וינה; רחובות פריס שבהם, לתדהמתו, צעקו ההמונים "מוות ליהודים" על רקע משפט דרייפוס; הקזינו בבאזל, שם כינס את הקונגרס הציוני הראשון; וההר בירושלים הקרוי על שמו, שהפך לבית הקברות הלאומי של מדינת ישראל. תחנות רבות היו במסע חייו הסוערים של תיאודור בנימין זאב הרצל, שנולד בבודפשט בשנת 1860. הסטודנט המנוכר ליהדותו, ששקל בשלב מסוים התנצרות, הפך לעיתונאי ולסופר מחונן ולדיפלומט מוכשר. במאמריו ובספריו "מדינת היהודים" ו"אלטנוילנד", הוא הצית את העולם היהודי. כדיפלומט, הוא התדפק על דלתותיהם של שליטי העולם, והעלה לתשומת הלב הציבורית את הרעיון הציוני. חלומו זכה לאין ספור פרשנויות לאורך הדורות, ורעיון אוגנדה שהעלה לרגע קט בערוב ימיו, כמעט וקרע את התנועה הצעירה. קצרים, קשים ומורכבים היו חייו של החוזה, שנפטר ביום כ' בתמוז תרס"ד (3.7.1904) בגיל ארבעים וארבע. הוא שבע אכזבות וקשיים, אולם החזון שהותיר, המוסדות שהקים והתנועה שארגן המשיכו את דרכו. כמעט בכל פינה ברחבי המדינה שעליה חלם מונצחת, בצורה כזו או אחרת, דמותו.

